

Afscheidsspeech Burgemeester Miranda de Vries

9 december 2022

Het was vrijdagmorgen 25 november en de Pilatesles zat vol dus eindelijk had ik echt helemaal geen excuus meer en was het tijd om na te denken over mijn afscheid. Zelf gekozen dus niet zeuren, en... 'partir c'est mourir un peu' is niet voor niets een bekend gezegde. Laat mij in deze paar minuten vertellen waarom ik jullie ga missen.

Een deel van het leven als burgemeester heb je natuurlijk in het politieke deel van het ambt; **de gemeenteraad**. Afgelopen dinsdag mocht ik daar al terugblikken op 5 jaar Etten-Leur. Wat ben ik trots op hoe we hier politiek bedrijven; het is zelden saai, met mooie debatten, met bijna altijd met het oog op de bal en niet de mens, en zo hoort het. In een kleine 80 besluitvormende raadsvergaderingen hebben we in deze jaren vele besluiten genomen die direct het leven van de Etten-Leurenaar beïnvloedden, of het nu de spelregels waren rondom ondersteuning en zorg, een groenbeheerplan, de bouw van dit prachtige cultuurhuis, huisvesting van onze arbeidsmigranten, wel of geen legale wietteelt, of juist wat abstracter, een omgevingsvisie waarin we vastlegden waar de Etten-Leurenaar van morgen kan gaan wonen en werken. Allemaal besluiten die je kunt voelen, omdat het je eigen omgeving of leven betreft. Daarom is het zo belangrijk dat we zorgvuldig - en met het oog op onze inwoners - werken.

Geachte gemeenteraad, zo zei ik ook dinsdag, dat heeft u gedaan. Belangrijke besluiten die Etten-Leur vaak mooier maakten of als het soms financieel moeilijker was, moeilijke besluiten waarbij u goed nadacht wie u daarbij wilde ontzien. Het is niet voor niets dat u vaak sprak over een ziektekostenverzekering voor inwoners met een klein inkomen.

Lerend in hoe we besluitvorming goed doen met de buitenwereld, dat was ook een heel belangrijk en terugkerend onderwerp van gesprek. Daarbij waren wij als gemeenteraad niet te groot om soms te zeggen, dat proces had beter gekund, en steeds blijven organisatie, college en raad samen met de inwoners optrekken om goede besluiten te nemen. Ik gun elke burgemeester een gemeenteraad als Etten-Leur. Dank u!

Naast de raad is er **het college**. Wat heb ik het hier getroffen. Altijd hard werken en veel plezier. De kamer naast ons wist altijd wanneer het dinsdag was en wij B&W vergadering hadden omdat er naast hard werken ook elke vergadering wel een keertje hard werd gelachen. Colleges waarin we elkaar steunden en niet lieten zwemmen, top! Dank je wel aan jullie, aan alle collega's van de afgelopen 5 jaar in het college.

Ook heb ik in het werk enorm genoten van onze keihard werkende **ambtenaren** die elke dag hun best doen het goede te doen voor onze gemeente. Daarbij steeds beter worden in samenwerken, in problemen en vragen van alle kanten te beschouwen (ja integraal werken dus). Onder leiding van Cor kan de organisatie leren en ontwikkelen, soms bewust soms onbewust, en dat laatste is ook fijn want dan wordt 'iets nieuws iets gewoons' en dat is mooi. Ik wens ons toe dat we blijven werken aan feedback geven en dat we leren niet te vergeten af en toe stil te staan bij de mooie momenten, of dat nu de oplevering van een bouwproject is, het vaststellen van de begroting of soms gewoon een goede oplossing voor een individu of gezin, zoals de voorbeelden van Albert Jan. Gelukkig kunnen wij die aanvullen met ontelbaar veel Etten-Leurse voorbeelden, of het nu een inwoner is die tijdelijk woont in een hotel, een fiets voor iemand die geen geld heeft en een baan kan krijgen waarvoor die fiets nodig is of hulp voor opleidingskosten voor een jongere die een bijzonder opleiding mag doen vanwege een groot sport-talent, waarbij zijn ouders door de toeslagen affaire klem zijn komen te

zitten. Zet dat ook in het licht. Ook in het fysieke domein gaat dit op, iets meer ruimte voor bedrijvigheid aan huis, een mantelzorgwoning in de tuin etc. Als je er aandacht voor hebt, kan het groeien, en wordt ons maatwerk gewoon werk. We helpen onze inwoners daar waar ze soms wat hulp nodig hebben, vaak om daarna weer zelf vooruit te kunnen. Belangrijk hierbij is dat niemand hetzelfde is en dat – zoals Albert Jan – waarschijnlijk ook zei, ongelijke situaties ook om ongelijke oplossingen verdienen. En daarmee is maatwerk altijd uitlegbaar.

Als burgemeester werk je ook in een **breder context**. Met organisaties die samenwerken om te doen wat inwoners nodig hebben, met collega burgemeesters als het gaat over veiligheid, met de brandweer en politie werkend aan de openbare orde. Met wethouders en burgemeesters daar waar ik de afgelopen jaren meepraatte over ICT, de economische ontwikkeling van de regio, de publieke gezondheid in de GGD of een precair onderwerp als huiselijk geweld. Daar zijn mooie dingen bereikt, zichtbaar en onzichtbaar. Daar heb ik ook geleerd dat bestuurder in Brabant zijn, anders is dan in Holland. Met meer aandacht voor de mens en de verbinding. Dank jullie wel voor alle mooie momenten die ik met jullie heb mogen beleven. Ook de burgemeesters van onze kring dank ik voor de informele momenten – met als laatste moment de top bbq bij Marjolein in de tuin - waarbij we elkaar om raad konden vragen maar ook gewoon als collega's samen waren.

Dan natuurlijk en niet voor niets prominent als laatste. Voor wie doen we het nou allemaal? Voor onze **inwoners, verenigingen en ondernemers**. Op enig moment dacht ik, dat gedoe over 'is Etten-Leur nou een stad of een dorp', misschien moet ik maar 'Storp' gaan noemen... Maar in de kern snap ik het dilemma: Etten-Leur is dorps qua gevoel en verbinding en stads qua voorzieningen. Dat klopt als een bus en daar ben trots op!

Of het nu carnaval, een voetbalwedstrijd tussen DSE en Unitas is, de Lelielooft of Just Dance ... of misschien hospice Marianahof, 't Praothuis, de Lions, of het Turfschip, allemaal plaatsen waar we ons inspannen voor elkaar, elkaar ontmoeten en met elkaar verbonden zijn. Daar is geen gemeente voor nodig, - nou ja soms een beetje ondersteuning – maar in de kern gaat het om u en wat u voor elkaar doet. Dat kenmerkt een **gemeenschap** en dat maakt dat ik met een goed gevoel terugkijk op hoogte- en dieptepunten. De kracht van de samenleving hielp ons door zware momenten zoals de brand in de nieuwe Kerkstraat of het gezinsdrama aan de Dassenburcht. Wat een groot verdriet en wat een steun en veerkracht. Dezelfde steun en veerkracht was er toen ook Etten-Leur in de eerste golf stevig werd getroffen door een nieuwe ziekte, Corona.

Corona liet ook de sterke kant van onze samenleving zien, ondernemers die binnen de grenzen van de regels zoveel mogelijk probeerde service te blijven verlenen, we gingen ook massaal digitaal en ook toen we boos over de regels werden, liet Etten-Leur zich van haar goede kant zien. Er zijn stevige woorden gevallen en tranen gevloeid – begrijpelijk – maar tegelijkertijd was er begrip voor elkaars positie en bleven we in gesprek. We lieten ons niet in polarisatie – in wij-zij - gevangen houden, maar gingen met elkaar het gesprek aan om te verbinden. Tussen jong en oud, tussen overheid en samenleving en ga zo maar door. Mooie gesprekken hadden we op plaatsen waar soms overlast werd ervaren of met ondernemers die het licht aan het eind van de tunnel niet meer zagen. Er was begrip en er bleef verbinding.

Dit alles maakt me trots en verdrietig om te gaan. En tegelijkertijd, vanuit mezelf sprekend, na 17 jaar openbaar bestuur waarvan 11 jaar burgemeester, kijk ik uit naar mezelf verder te ontwikkelen (weer werk een beetje spannend te vinden) op een ander terrein en in een andere rol. De ouderenzorg heeft in deze tijd van vergrijzing en ontgroening een giga opgave om waardige zorg te verlenen, maar daarmee ook opnieuw te definiëren hoe waardige zorg in de nabije toekomst eruit moet zien. Daar ga ik me samen met de mooie organisatie ZGEM vol gas voor inzetten.

Omdat je niet kunt zijn wat je bent zonder je geschiedenis te onderkennen, neem ik maar even dit wat plechtige moment om dank je wel te zeggen tegen mam en Wim. Dank voor alle liefde en support!

In de toekomst zal ik best genieten van wat meer vrije tijd in de weekenden. Ik was met liefde op al die mooie events, maar thuis zijn of zelf mogen kiezen of je de deur uitgaat en wanneer is ook fijn. Misschien dat de mannen (en tegenwoordig ook dames, Zilver en Lynn) thuis gek worden van mijn aanwezigheid, misschien dat ze ervan genieten. We gaan het zien.

Piet, Thomas en Stefan, bedankt dat jullie me burgemeester hebben laten zijn. Dit ambt vraagt veel van je gezin (tenminste dat we twee keer het boeltje hebben gepakt en zijn verhuisd). Jullie hebben dat *bijna* altijd zonder gemor geaccepteerd. Piet, dank je wel voor de ontelbare keren dat je 'first lady' hebt willen zijn. Ik hou van je. Thomas en Stefan, ik vind het mooi om te zien dat jullie zijn opgegroeid tot jongvolwassenen die hun eigen keuzes maken en daarbij steeds meer je eigen weg in het leven vinden. Thomas, een ondernemer en verkoper in hart en nieren. Stefan, onze techneut, die zo blij is bij Van der Veeke. Voor jullie ligt de wereld open. We gaan het allemaal zien en ervaren, het enige dat telt is dat jullie gelukkig zijn.

U hoort het – van de gemeenteraad, naar de organisatie, naar Etten-Leur en terug naar de kern, ons gezin. Vandaag sta ik hier om als burgemeester afscheid van u te nemen (en inwoner te blijven). Ik was met trots en eer uw eerste burger, dank u wel.

Miranda de Vries
9 december 2022

